

oraz osób pełniących kierownicze funkcje we władzach tego podmiotu, a w przypadku konsorcjum — również dane dotyczące struktury konsorcjum,

- 2) dane finansowe dotyczące firmy zarządzającej majątkiem narodowego funduszu inwestycyjnego lub konsorcjum firm zarządzających, łącznie z danymi dotyczącymi wartości kapitału własnego, aktywów netto, zysku netto i liczby pracowników,
  - 3) ogólne doświadczenie firmy zarządzającej majątkiem narodowego funduszu inwestycyjnego lub konsorcjum firm zarządzających, w szczególności w zakresie tzw. venture capital (strategiczne zarządzanie funduszami inwestycyjnymi), zarządzanie portfelem inwestycji pasywnych, zarządzanie w przemyśle, doświadczenie w zakresie bankowości inwestycyjnej oraz doradztwo w zakresie zarządzania.
6. Maksymalna liczba punktów możliwych do uzyskania za ocenę zagadnień, o których mowa w ust. 5, wynosi 20. Maksymalna łączna liczba punktów możliwych do uzyskania za ocenę zagadnień, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, wynosi 80.
7. Po dokonaniu oceny propozycji technicznych złożonych na piśmie przez wszystkich uczestników przetargu dokonuje się oceny propozycji technicznych złożonych ustnie co najmniej przez 30 uczestników przetargu, którzy uzyskali największą łączną liczbę punktów za ocenę zagadnień, o których mowa w ust. 1, 3 i 5.
8. Przy ocenie propozycji technicznej złożonej ustnie podczas przetargu uwzględnia się przedstawione przez uczestnika przetargu dodatkowe informacje dotyczące zagadnień, o których mowa w ust. 1, 3 i 5. Maksymalna liczba punktów możliwych do uzys-

kania z tytułu oceny propozycji technicznej złożonej ustnie wynosi 20.

9. Maksymalna łączna liczba punktów możliwych do uzyskania za łączną ocenę propozycji technicznej złożonej na piśmie oraz złożonej ustnie podczas przetargu wynosi 100.

II. Ocena propozycji finansowych złożonych przez uczestników przetargu

1. Oceny propozycji finansowych dotyczących proponowanej wysokości rocznego ryczałtowego wynagrodzenia za zarządzanie majątkiem narodowego funduszu inwestycyjnego, złożonych na piśmie przez uczestników przetargu, dokonuje się po uprzednim dokonaniu łącznej oceny propozycji technicznych złożonych na piśmie i ustnie przez wszystkich uczestników przetargu, którzy przedstawili propozycje techniczne na piśmie i ustnie.
2. Maksymalna liczba punktów możliwych do uzyskania za ocenę propozycji finansowych złożonych uprzednio na piśmie przez uczestnika przetargu wynosi 100.

III. Łączna końcowa ocena propozycji technicznej i propozycji finansowej złożonych przez uczestnika przetargu.

Łącznej końcowej oceny propozycji technicznej i propozycji finansowej złożonych przez uczestnika przetargu dokonuje się przy zastosowaniu następujących zasad obliczania punktów:

- 1) łączną liczbę punktów uzyskanych przez danego uczestnika przetargu za propozycję techniczną mnoży się przez współczynnik 0,7,
- 2) liczbę punktów uzyskanych przez danego uczestnika przetargu za propozycję finansową mnoży się przez współczynnik 0,3,
- 3) łączną końcową ocenę propozycji złożonych przez danego uczestnika przetargu określa się przez sumowanie punktów uzyskanych w wyniku obliczeń, o których mowa w pkt 1 i 2.

394

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 17 sierpnia 1993 r.

w sprawie ośrodków adopcyjno-opiekuńczych.

Na podstawie art. 5 ust. 4 oraz art. 60 ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 26, poz. 113 i Nr 54, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W celu inicjowania i wspomagania zastępczych form opieki i wychowania rodzinnego tworzy się ośrodki adopcyjno-opiekuńcze.

2. Przez zastępcze formy opieki i wychowania rodzinnego należy rozumieć: rodziny zastępcze, rodzinne domy dziecka, rodziny przysposabiające (adopcyjne).

3. Ośrodek adopcyjno-opiekuńczy, zwany dalej „ośrodkiem”, jest specjalistyczną placówką o charakterze diagnostyczno-konsultacyjnym, której zadaniem jest:

- 1) pozyskiwanie i kwalifikowanie osób wyrażających gotowość zapewnienia dziecku zastępczego wychowania rodzinnego w formie: przysposobienia, rodziny zastę-

czej, rodzinnego domu dziecka, jak również dobór dzieci do wychowania w zastępczym środowisku rodzinnym,

- 2) powiadamianie sądu opiekuńczego o okolicznościach, które uzasadniają wszczęcie z urzędu postępowania opiekuńczego, oraz na żądanie sądu udzielanie opinii w sprawach o przysposobienie,
- 3) wnioskowanie o umieszczenie dziecka w zastępczej formie wychowania rodzinnego, z zastrzeżeniem pkt 2,
- 4) pomoc w regulowaniu sytuacji prawnej dzieci wymagających zastępczych form wychowania rodzinnego,
- 5) prowadzenie poradnictwa i pomocy pedagogicznej dla rodzin przysposabiających, zastępczych i rodzinnych domów dziecka oraz prowadzenie pośrednictwa adopcyjnego i pomocy w zakresie przygotowywania wniosków do sądu o przysposobienie,
- 6) pomoc dla rodzin naturalnych w zakresie wychowania i opieki nad dziećmi.

4. Zadania, o których mowa w ust. 3, ośrodek realizuje przez:

- 1) pozyskiwanie i gromadzenie informacji o dzieciach wymagających zastępczych form opieki rodzinnej,
- 2) przeprowadzanie wywiadów środowiskowych, badań pedagogicznych kandydatów do zastępczych form opieki rodzinnej, udzielanie tym kandydatom pomocy w zakresie przeprowadzenia przez nich badań lekarskich w placówkach służby zdrowia w celu ustalenia ich stanu zdrowia,
- 3) przygotowywanie kandydatów do sprawowania zastępczej opieki rodzinnej,
- 4) pomoc w uzyskiwaniu wstępnej i okresowej oceny stanu zdrowia i rozwoju dzieci wymagających zastępczych form opieki rodzinnej,
- 5) współpracę z sądami, placówkami opieki społecznej, zakładami opieki zdrowotnej, z innymi instytucjami i organizacjami działającymi na rzecz opieki nad dzieckiem.

§ 2. Publiczne ośrodki adopcyjno-opiekuńcze zakładają i prowadzą kuratorzy oświaty.

§ 3. 1. Niepubliczne ośrodki mogą zakładać i prowadzić:

- 1) stowarzyszenia zarejestrowane w Rzeczypospolitej Polskiej, których statuty przewidują udzielanie pomocy dzieciom i rodzinie oraz których dotychczasowa działalność daje rękojmię należytego wykonywania zadań wymienionych w § 1 ust. 3,
- 2) kościoły i związki wyznaniowe oraz kościelne osoby prawne, zarejestrowane i działające w Rzeczypospolitej Polskiej, prowadzące działalność charytatywno-opiekuńczą.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą zakładać i prowadzić ośrodki niepubliczne, jeżeli pracują w nich osoby posiadające kwalifikacje wymagane od pracowników ośrodków publicznych.

3. Podmioty wymienione w ust. 1 mogą założyć ośrodek po stwierdzeniu przez kuratora oświaty właściwego dla siedziby ośrodka spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz po uzyskaniu wpisu do ewidencji na zasadach określonych w art. 82 i 83 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 26, poz. 113 i Nr 54, poz. 254). Odmowa wpisu do ewidencji następuje w drodze decyzji administracyjnej.

§ 4. Nadzór nad działalnością publicznych i niepublicznych ośrodków na terenie województwa sprawuje kurator oświaty właściwy dla siedziby ośrodka.

§ 5. 1. Organizację i zasady działania ośrodka określa statut.

2. Statut ośrodka publicznego nie może być spreczny z ramowym statutem stanowiącym załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 6. 1. Ośrodki prowadzone przez kuratorów oświaty są placówkami o zasięgu wojewódzkim. Jednak na podstawie porozumienia pomiędzy kuratorami oświaty ośrodek może swoim działaniem objąć więcej niż jedno województwo.

2. Ośrodki, o których mowa w ust. 1, są jednostkami budżetowymi i prowadzą gospodarkę finansową i materiałową na zasadach określonych dla tych jednostek.

3. Ośrodki, o których mowa w ust. 1, używają pieczęci i tablicy urzędowej według wzoru „Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy w .....”.

§ 7. 1. Kurator oświaty wyznacza na swoim terenie działania ośrodek, który prowadzi bank danych o dzieciach i kandydatach do zastępczych form opieki i wychowania rodzinnego.

2. Ośrodki działające na terenie województwa są zobowiązane do bieżącego przekazywania ośrodkowi, o którym mowa w ust. 1, informacji o dzieciach wymagających zastępczych form opieki i wychowania rodzinnego oraz kandydatach zakwalifikowanych do sprawowania zastępczych form opieki i wychowania rodzinnego.

§ 8. 1. Bank danych, o którym mowa w § 7 ust. 1, zawiera następujące informacje:

- 1) o dziecku — dane osobowe, adres zamieszkania, dane o sytuacji prawnej i rodzinnej, informacje o stanie zdrowia i rozwoju, inne informacje i wyniki badań,
- 2) o kandydatach do sprawowania zastępczej formy wychowania rodzinnego — dane osobowe, adres zamieszkania, stan cywilny, wykształcenie, zawód, miejsce pracy, wykonywane zajęcie, stan majątkowy, informacje dotyczące stanu zdrowia oraz inne informacje i wyniki badań.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są poufne i mogą być udostępniane jedynie:

- 1) kuratorom oświaty,
- 2) innym ośrodkom,
- 3) sądom i prokuraturom.

3. Dane o osobach wymienionych w ust. 1 pkt 2 mogą być wprowadzane do banku danych wyłącznie za ich zgodą.

§ 9. 1. Ośrodek, który wykorzystał wszystkie możliwości pozyskania kandydatów do zastępczych form wychowania rodzinnego w rejonie swego działania bez pozytywnego rezultatu w terminie do 3 miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia, przekazuje informacje o dziecku do centralnego banku danych, prowadzonego przez ośrodek wyznaczony przez Ministra Edukacji Narodowej, który pośredniczy w pozyskaniu właściwych kandydatów.

2. Jeśli w terminie następnych 3 miesięcy od daty zgłoszenia ośrodek pośredniczący nie pozyska dla dzieci kandydatów do odpowiedniej opieki zastępczej w kraju, dziecko może być zakwalifikowane do przysposobienia związanego z przeniesieniem do innego kraju.

3. Kwalifikowanie, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza wyłącznie ośrodek wyznaczony przez Ministra Edukacji Narodowej.

4. Przed zakwalifikowaniem, o którym mowa w ust. 2, ośrodek nie może ujawnić informacji o dziecku kandydatom do przysposobienia związanego z przeniesieniem dziecka do innego kraju oraz umożliwiać tym kandydatom kontaktu z dzieckiem.

§ 10. Ośrodki publiczne wykonują swoje zadania nieodpłatnie.

§ 11. 1. Zasady odpłatności za usługi świadczone przez ośrodki niepubliczne określają organy prowadzące te ośrodki, z tym że wysokość odpłatności nie może przewyższać kosztów faktycznie poniesionych w danej sprawie.

2. Ośrodki niepubliczne mogą otrzymywać dotacje na częściowe pokrycie kosztów działalności, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 12. Współpracę z licencjonowanymi przez rządy innych państw organizacjami lub ośrodkami adopcyjnymi w dziedzinie przygotowania dzieci polskich do przysposobienia związanego z przeniesieniem do innego kraju może

prowadzić ośrodek upoważniony przez Ministra Edukacji Narodowej.

§ 13. 1. Ośrodki niepubliczne działające w dniu wejścia w życie rozporządzenia mogą być nadal prowadzone na dotychczasowych zasadach w okresie do dnia 31 grudnia 1993 r.

2. W terminie wymienionym w ust. 1 podmioty prowadzące ośrodki, o których mowa w ust. 1, są obowiązane uzyskać wpis do ewidencji, o którym mowa w § 3 ust. 3.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: *Z. Flisowski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 sierpnia 1993 r. (poz. 394)

RAMOWY STATUT PUBLICZNEGO OŚRODKA ADOPCYJNO-OPIEKUŃCZEGO

§ 1. 1. Publiczny ośrodek adopcyjno-opiekuńczy, zwany dalej „ośrodkiem”, realizuje cele i zadania określone w rozporządzeniu, a w szczególności:

- 1) umożliwia umieszczenie dzieci osieroconych i opuszczonych w zastępczych formach wychowania rodzinnego,
- 2) pomaga kandydatom na rodziców zastępczych w dokonaniu świadomego przyjęcia dziecka do rodziny i obowiązków związanych ze sprawowaniem rodzinnej opieki zastępczej,
- 3) usprawnia przepływ informacji o dzieciach oczekujących na objęcie zastępczymi formami wychowania rodzinnego,
- 4) wspomaga w rozwiązywaniu problemów wynikających ze sprawowania opieki nad dzieckiem: rodziców zastępczych, pracowników rodzinnych domów dziecka i inne osoby sprawujące opiekę w zastępczych formach wychowania rodzinnego oraz niewydolne rodziny naturalne,
- 5) udziela pomocy prawnej i wsparcia psychologicznego kobietom ciężarnym,
- 6) prowadzi działalność zmierzającą do podtrzymywania więzów rodzinnych,
- 7) prowadzi poradnictwo i udziela pomocy pedagogicznej rodzinom przysposabiającym, zastępczym i rodzinnym domom dziecka oraz prowadzi pośrednictwo adopcyjne i pomoc w zakresie przygotowywania wniosków do sądu o przysposobienie.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, ośrodek prowadzi:

- 1) poradnictwo pedagogiczne i psychologiczne,
- 2) działalność edukacyjną i informacyjną, upowszechniającą zastępcze formy wychowania rodzinnego,
- 3) badania psychologiczne i pedagogiczne kandydatów na rodziców zastępczych oraz dzieci kwalifikowanych do zastępczych form wychowania rodzinnego,
- 4) wywiady środowiskowe,
- 5) zajęcia przygotowawcze, wspierające i terapeutyczne dla kandydatów na rodziców zastępczych, pracowników rodzinnych domów dziecka oraz innych osób sprawujących opiekę w zastępczych formach wychowania rodzinnego,

a ponadto:

- 6) wnioskuje o umieszczenie dziecka w zastępczych formach wychowania rodzinnego,
- 7) wydaje opinie o kandydatach na rodziców zastępczych lub pracowników rodzinnych domów dziecka, o dzieciach oczekujących na umieszczenie w zastępczej formie wychowania rodzinnego,
- 8) powiadamia sąd opiekuńczy o okolicznościach, które uzasadniają wszczęcie z urzędu postępowania opiekuń-

czego, oraz na żądanie sądu udziela opinii w sprawach o przysposobienie.

3. Statut ośrodka powinien szczegółowo określać sposób realizacji zadań, w szczególności w zakresie:

- 1) pozyskiwania, gromadzenia, wykorzystywania i zabezpieczania informacji o osobach korzystających z usług ośrodka,
- 2) zasad i organizacji współpracy z kandydatami na rodziców zastępczych oraz z placówkami opiekuńczo-wychowawczymi,
- 3) organizacji poradnictwa bezpośredniego i anonimowego,
- 4) zachowania tajemnicy w sprawach rodzinnych, będących przedmiotem działalności ośrodka,
- 5) wydawania opinii, prowadzenia i przechowywania dokumentacji.

4. Statut ośrodka powinien zawierać zakaz ujawniania informacji o dziecku kandydatom do przysposobienia związanego z przeniesieniem dziecka do innego kraju oraz umożliwiania tym kandydatom kontaktu z dzieckiem do czasu zakwalifikowania dziecka do przysposobienia przez ośrodek upoważniony przez Ministra Edukacji Narodowej.

§ 2. Ośrodek współpracuje z:

- 1) placówkami opiekuńczo-wychowawczymi i resocjalizacyjnymi, poradniami psychologiczno-pedagogicznymi i specjalistycznymi oraz innymi placówkami zajmującymi się problemami wychowania i opieki nad dzieckiem,
- 2) sądami rodzinnymi, ośrodkami diagnostyczno-konsultacyjnymi,
- 3) ośrodkami pomocy społecznej,
- 4) zakładami opieki zdrowotnej,
- 5) organizacjami społecznymi i kościelnymi.

§ 3. 1. Organami ośrodka są:

- 1) dyrektor ośrodka,
- 2) społeczna rada ośrodka, jeśli została utworzona.

2. Statut ośrodka określa kompetencje organów oraz zasady i tryb podejmowania rozstrzygnięć w sprawach umieszczania dzieci w rodzinach adopcyjnych i zastępczych.

§ 4. 1. Ośrodek czynny jest cały rok kalendarzowy.

2. Czas pracy ośrodka ustala dyrektor ośrodka, z uwzględnieniem godzin otwarcia dogodnych dla osób korzystających z usług ośrodka.

§ 5. Szczegółową organizację pracy określa statut ośrodka.

§ 6. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, w ośrodku można zatrudniać:

- 1) pracowników pedagogicznych: dyrektora, psychologa i pedagoga,
- 2) specjalistów z zakresu: prawa, medycyny, socjologii itp.,
- 3) pracowników ekonomicznych, administracyjnych i obsługi.

2. Ośrodek powinien stale zatrudniać co najmniej dwóch pracowników, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w tym co najmniej jednego z kwalifikacjami pedagogicznymi.

3. Ośrodek powinien zapewnić sobie stałą współpracę specjalistów z zakresu prawa i medycyny.

4. Zasady zatrudniania i wynagradzania pracowników ośrodka określają odrębne przepisy.

§ 7. 1. Pracownicy ośrodka, wykonując zadania zgodnie z powierzonym zakresem, odpowiadają za jakość i wyniki pracy w sprawach, które prowadzą, oraz za przestrzeganie tajemnicy w sprawach rodzinnych, będących przedmiotem działalności ośrodka.

2. Statut ośrodka określa zakres zadań poszczególnych pracowników.

§ 8. Ośrodek prowadzi następującą dokumentację:

- 1) dotyczącą kandydatów na rodziców zastępczych, pracowników rodzinnych domów dziecka i innych zastępczych form wychowania rodzinnego,
  - 2) dzieci kwalifikujących się do umieszczenia w zastępczej formie wychowania rodzinnego
- oraz:
- 3) ewidencję rodzin zastępczych, rodzinnych domów dziecka i innych zastępczych form wychowania rodzinnego,
  - 4) bank danych,
  - 5) księgę protokołów rady ośrodka,
  - 6) plany pracy, sprawozdania, analizy i opracowania statystyczne.

§ 9. Ośrodek jest jednostką budżetową i prowadzi gospodarkę finansową i materiałową na zasadach określonych dla tych jednostek.

§ 10. Ośrodek używa pieczęci i tablicy urzędowej według wzoru: „Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy w .....”.

395

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 1 września 1993 r.

w sprawie typu aptek w zakładach opieki zdrowotnej podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, określenia wymogów lokalowych i wyposażenia tych aptek, zasad wydawania leków i materiałów medycznych oraz obrotu detalicznego środkami farmaceutycznymi i materiałami medycznymi poza aptekami.

Na podstawie art. 47 w związku z art. 31 ust. 4, art. 37 ust. 3 i art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i nadzorze farmaceutycznym (Dz. U. Nr 105, poz. 452 oraz z 1993 r. Nr 16, poz. 68 i Nr 47, poz. 211) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zakładach opieki zdrowotnej podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, zwanych dalej zakładami opieki zdrowotnej, mogą być organizowane apteki zakładowe typu I i II w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i nadzorze farmaceutycznym.

2. Apteki, o których mowa w ust. 1, tworzy i znosi oraz określa ich organizację wewnętrzną dyrektor Centralnego Zarządu Służby Zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 2. 1. Apteki, o których mowa w § 1 ust. 1, przeznacza się do zaopatrywania w leki i materiały medyczne zakładów opieki zdrowotnej dla osób uprawnionych do korzystania ze świadczeń zdrowotnych tych zakładów.

2. W zakresie zadań aptek zakładowych poszczególnych typów stosuje się przepisy ogólnie obowiązujące.

§ 3. 1. Apteka zakładu opieki zdrowotnej powinna posiadać powierzchnię funkcjonalną, dostosowaną do zakresu wykonywanych zadań i czynności, nie mniejszą jednak niż 80 m².

2. Lokal apteki składa się z:

- 1) części ekspedycyjnej,
- 2) części recepturowej,
- 3) zmywalni z suszarką,
- 4) destylatorni,
- 5) sterylizatorni,
- 6) komory przyjęć leków,

7) magazynu (magazynów) zapewniającego przechowywanie środków farmaceutycznych i materiałów medycznych.

3. Ponadto lokal apteki typu II powinien posiadać:

- 1) pracownię płynów infuzyjnych,
- 2) laboratorium analityczne.

4. Podstawowe wyposażenie aptek zakładu opieki zdrowotnej powinno odpowiadać wymogom określonym w ogólnie obowiązujących przepisach dla aptek zakładowych poszczególnych typów.

§ 4. 1. W zakresie szczegółowych zasad wydawania przez apteki zakładów opieki zdrowotnej leków i materiałów medycznych stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Leki i materiały medyczne wydaje się z apteki do zakładów opieki zdrowotnej wyłącznie na podstawie recept lub zapotrzebowań lekarskich.

§ 5. 1. Poza aptekami zakładów opieki zdrowotnej przedmiotem obrotu detalicznego mogą być środki farmaceutyczne i materiały medyczne określone w załączniku nr 3 do zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 10 marca 1993 r. w sprawie obrotu detalicznego środkami farmaceutycznymi i materiałami medycznymi poza aptekami (Monitor Polski Nr 19, poz. 186).

2. Obrót, o którym mowa w ust. 1, może odbywać się w kantynach lub innych punktach sprzedaży działających w zakładach opieki zdrowotnej, jeśli odpowiadają one ogólnie obowiązującym w tym zakresie wymogom.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Milczanowski*